

Det er derfor nødvendigt, at der nu gennemføres et samlet regelgrundlag, der dels sikrer den nødvendige koordinering og styring af de forskellige uddannelsesmuligheder og dels indeholder den nødvendige fleksibilitet, så uddannelsessystemet er i stand til at opfylde de aktuelle behov for ændringer i indhold og udbygning af nye uddannelser.

En forudsætning for, at arbejdsmarkedsuddannelserne kan tilgodese det stigende behov for uddannelser, er, at systemet tilføres de nødvendige ressourcer.

Mindretallet tager afstand fra de nedskæringer, der har fundet sted inden for arbejdsmarkedsuddannelserne de seneste år.

Regeringens besparelser er udtryk for en kortsynet og forkert uddannelsespolitik. Denne form for besparelser er for dyre for samfundet og for den enkelte.

Ligeledes finder mindretallet, at det var et afgørende brud på dansk uddannelsespolitik, da den borgerlige regering i 1983 gennemførte oprettelsen af arbejdsmarkedsuddannelsesfonden, hvor der blev pålagt lønmodtagere og arbejdsgivere en særlig afgift til dækning af driftsudgifterne ved arbejdsmarkedsuddannelserne.

Mindretallet betragter uddannelse som et samfundsanliggende, der finansieres over de almindelige skatter og afgifter. Al anden offentlig uddannelse bliver betalt over skatteopkrævning, og dette princip bør selvfølgelig også gælde for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Ved etablering af uddannelse for nye grupper må aktivitetsmulighederne ikke forringes for specialarbejdere og faglærte.

Mindretallet er tilfreds med, at det under udvalgsarbejdet er lykkedes at påvirke arbejdsministeren og folketingets arbejdsmarkedsudvalg på følgende punkter:

1. Uddannelsesrådets indstilling om det samlede bevillingsbehov skal afgives til arbejdsministeren og ikke til direktøren.
2. Forslaget om at hæve aldersgrænsen for den automatiske godtgørelsesret fra 18 til 20 år kan først gennemføres, efter der er indhentet en udtalelse fra uddannelsesrådet og med tilslutning af folketingets finansudvalg.
3. Hjemmel for arbejdsministeren til fastsættelse af indskrivningsgebyr erstattes af en hjemmel for arbejdsministeren til at fastsætte et depositum.

4. Arbejdsministeren har over for udvalget understreget, at det som fremhævet i lovforslaget og bemærkningerne klart er forudsat, at direktøren for arbejdsmarkedsuddannelserne udøver de ham tillagte beføjelser i et nært samarbejde med de centrale råd og udvalg.

Arbejdsministeren lægger afgørende vægt på, at brancheudvalgenes og de faglige efteruddannelsesudvalgs arbejde med ajourføring og nyudvikling af undervisningsplaner styrkes, og arbejdsministeren vil under det videre opfølgingsarbejde være meget opmærksom på at sikre, at udvalgene råder over den nødvendige sekretariats- og konsulentbistand til dette arbejde. Arbejdsministeren agter, som anført i bemærkningerne til lovforslaget, at inddrage LO og Dansk Arbejdsgiverforening direkte i arbejdet med udarbejdelsen af de bekendtgørelser, som det af hensyn til uddannelsessystemets funktion vil være nødvendigt at udstede allerede i forbindelse med lovens ikrafttræden, og som derfor skal udarbejdes, inden det nye råd og de nye udvalg er nedsat.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet vil i øvrigt fremkomme med uddybende bemærkninger til lovforslaget ved dets 2. behandling.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (SF):

Til § 1

1) Paragraffen affattes således:

»§ 1. Arbejdsmarkedsuddannelserne har til formål

- 1) at give deltagerne i undervisning under denne lov mulighed for et mere meningsfyldt liv, at bidrage til ligestilling i kundskab, indsigt og færdigheder, at fremme den enkeltes værdifølelse og personlige udvikling og at styrke individets grundlag for samarbejde i arbejdsliv og i samfundsliv,
- 2) at give deltagerne i undervisning under denne lov en erhvervmæssig uddannelse, der vedligeholder, udbygger og forbedrer